

Odchod

Ota Petřina

Kufry vanou
zánovní
šaty skříní
zmačkané
Ve dveřích
domovních
zůstal stát
Překročí
rubikon
nebo dá si
čelem vzad

Sopirát (?)
Na něm sotva záleží
smí jen přežít, nepřežít

Překročil
rubikon
kufry slétly
na chodník
Přesto má
záda dál
shrbená

V mysli své
zřejmě on
má teď prázdno
nechtěné
O ženě
Z kufrů cítím tíhu tíh
Těch pár košil a pár knih

Loučení
jak se zdá
Zajedná se ve hvězdách
Loučení
jak se zdá
Zajedná se
pum, pam, pam, pam...

Kdo je on
co já vím
Proč jsem vytáh
rolety
Proč jsem já
zrovna teď
v okně stál

Známy dům
protějščí
býval dál než
planety

Přemýšlím
kdybych tam já jak on stál
co bych já si sebou vzal

Loučení
jak se zdá
Zajedná se ve hvězdách
Loučení
jak se zdá
Zajedná se ve hvězdách

Dává on dneska on
Dává on zítra já
já, já, já
já, já, já
já, já, já